

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan și Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Roman Medeleanu în numele inculpaților Rusanovschi Diana și Mazur Vladislav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui:

***Rusanovschi Diana Pavel**, născută la 07.08.1988, originară din s. Ruseeni, r-ul Edineț, domiciliată în mun. Chișinău, str. P. Zadnipru 18/1, ap.89*

și,

***Mazur Vladislav Iurie**, născut la 19.03.1992, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Otovasca 21 B, ap. 4.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.12.2013 - 12.02.2015;

Instanța de apel: 05.03.2015 - 09.04.2015;

Instanța de recurs: 18.06.2015 - 16.09.2015,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 12 februarie 2015, au fost condamnați:

- *Rusanovschi Diana*, în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 7 (șapte) ani 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de transportarea persoanelor peste hotarele Republicii Moldova pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis;

- *Mazur Vladislav*, în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 7 (șapte) ani 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de

transportarea persoanelor peste hotarele Republicii Moldova pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, *Rusanovschi Diana*, în perioada lunilor mai - iunie 2012, aflându-se în or. Antalya, R. Turcia, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim” și cu Mazur Vladislav care se afla în mun. Chișinău, R. Moldova, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale (starea socială, materială și familiară grea, și lipsa surselor financiare de întreținere), au recrutat-o pe Plațînda Daria, cu consimțământul acesteia. Întru realizarea scopului său infracțional, Rusanovschi Diana, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Mazur Vladislav și persoana nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim”, acționând întru atingerea scopului lor infracțional, au organizat transportarea victimei, Plațînda Daria, la locul de destinație, procurându-i bilet de călătorie la ruta aeriană „Chișinău-Antalya” pentru data de 27.06.2012 și transmiterea banilor în sumă de 910 dolari SUA necesari pentru a fi prezentați organelor serviciului de frontieră la intrarea pe teritoriul Turciei. Ulterior, la 27.06.2012, întru atingerea scopului infracțional Mazur Vladislav acționând în continuare în comun acord cu Rusanovschi Diana și persoana nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim”, a transportat-o pe Plațînda Daria la Aeroportul Internațional Chișinău, de unde ultima cu ruta aeriană Chișinău-Antalya a plecat în R. Turcia. În aceeași zi, la 27.06.2012, Plațînda Daria ajungând în or. Antalya, Turcia, a fost preluată și transportată de către Rusanovschi Diana și persoana de origine turcă neidentificată de organul de urmărire penală pe nume „Ibrahim”, care au adăpostit-o la un hotel din Antalya, unde, pe o perioadă de trei luni, aflându-se sub supravegherea lui Rusanovschi Diana și a persoanei de origine turcă pe nume „Ibrahim”, a prestat servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, puși la dispoziția ei de către persoana pe nume „Ibrahim”.

Tot ea, în perioada lunii iulie 2012, aflându-se în or. Antalya, R. Turcia, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim” și cu Mazur Vladislav care se afla în mun. Chișinău, R. Moldova, precum și cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, prin înșelăciune, sub pretextul plecării la odihnă în or. Antalya, Turcia, au recrutat-o în acest sens pe Dumitro Tatiana. Întru realizarea scopului său infracțional, Rusanovschi Diana, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Mazur Vladislav și persoana nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim”, care la acel moment se afla în Turcia, acționând întru atingerea scopului lor infracțional, au organizat transportarea victimei Dumitro Tatiana, la locul de destinație,

procurându-i bilet de călătorie la ruta aeriană „Chișinău-Antalya” pentru data de 31.07.2012. În continuare, la 31.07.2012, întru atingerea scopului infracțional Mazur Vladislav acționând în continuare în comun acord cu Rusanovschi Diana și persoana nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim”, a transportat-o pe Dumitro Tatiana la Aeroportul Internațional Chișinău, de unde ultima cu ruta aeriană Chișinău-Antalya a plecat în R. Turcia. În aceeași zi, la 31.07.2012, Dumitro Tatiana ajungând în or. Antalya, Turcia, a fost preluată și transportată de către Rusanovschi Diana și persoana nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim”, care au adăpostit-o la un hotel din or. Antalya, Turcia, și deținând controlul asupra victimei care era în stare de vulnerabilitate determinată de aflarea acesteia într-o țară străină, de lipsa de mijloace financiare necesare pentru întoarcere în Republica Moldova și supraviețuire, au îndemnat-o pe Dumitro Tatiana să practice prostituția. Ulterior, peste o săptămână, ultima a refuzat de a mai practica prostituția și pentru a câștiga încrederea acesteia, au returnat-o în R. Moldova.

Tot ea, Rusanovschi Diana, în perioada lunilor iulie - septembrie 2012, aflându-se în or. Antalya, împreună cu o persoană nestabilă de origine turcă pe nume „Ibrahim”, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, acționând în comun acord cu Lungu Anastasia, care se afla în R. Moldova, intenționat, din interes material, profitând de poziția de vulnerabilitate a lui Mihailovscaia Veronica, au recrutat-o în scopul practicării prostituției în or. Antalya, Turcia, și anume: Lungu Anastasia cunoscând de situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale a cet. Mihailovscaia Veronica i-a comunicat despre faptul că sora sa, Rusanovschi Diana, se află în or. Antalya, Turcia, unde practică prostituția și pentru aceste servicii câștigă lunar suma de 1500 dolari SUA, astfel trezind interesul victimei de a câștiga bani, prin practicarea prostituției. Ulterior, Rusanovschi Diana, obținând acordul lui Mihailovscaia Veronica la practicarea prostituției în Turcia, acționând în comun acord cu persoana pe nume „Ibrahim”, cunoscând de situația financiară dificilă a acesteia, i-au transmis bani în sumă de o sută de dolari SUA pentru perfectarea pașaportului moldovenesc de uz extern, totodată pentru transportarea victimei în Turcia, i-au procurat de la o Agenție de turism un bilet electronic cu destinația Chișinău-Antalya. În continuare, la 03.09.2012 Rusanovschi Diana împreună cu persoana pe nume „Ibrahim” au întâlnit-o în Aeroportul din or. Antalya, Turcia pe Mihailovscaia Veronica, după care au adăpostit-o într-un hotel din or. Antalya, unde pe o perioadă de trei luni, Mihailovscaia Veronica sub supravegherea lui Rusanovschi Diana și a persoanei de origine turcă pe nume „Ibrahim”, a prestat servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, puși la dispoziția ei, de către persoana pe nume „Ibrahim”.

Mazur Vladislav în perioada lunilor mai - iunie 2012, aflându-se în mun.

Chișinău acționând în comun acord cu Rusanovschi Diana și o persoană nestabilă de origine turcă pe nume „Ibrahim”, care se aflau în or. Antalya, Turcia, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale (starea socială, materială și familială grea, și lipsa surselor financiare de întreținere), au recrutat-o pe Plațînda Daria, cu consimțământul acesteia. Întru realizarea scopului său infracțional, Mazur Vladislav împreună și prin înțelegere prealabilă cu Rusanovschi Diana și persoana nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim”, acționând întru atingerea scopului lor infracțional, au organizat transportarea victimei Plațînda Daria, la locul de destinație, procurându-i bilet de călătorie la ruta aeriană „Chișinău-Antalya” pentru data de 27.06.2012 și transmiterea banilor în sumă de 910 dolari SUA necesari pentru a fi prezentați organelor serviciului de frontieră la intrarea pe teritoriul Turciei. Ulterior, la 27.06.2012, întru atingerea scopului infracțional Mazur Vladislav acționând în continuare în comun acord cu Rusanovschi Diana și persoana nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim”, a transportat-o pe Plațînda Daria la Aeroportul Internațional Chișinău, de unde ultima cu ruta aeriană Chișinău-Antalya a plecat în R. Turcia. În aceeași zi, la 27.06.2012, Plațînda Daria ajungând în or. Antalya, Turcia, a fost preluată și transportată de către Rusanovschi Diana și persoana de origine turcă neidentificată de organul de urmărire penală pe nume „Ibrahim”, care au adăpostit-o la un hotel din Antalya, unde, pe o perioadă de trei uni, aflându-se sub supravegherea lui Rusanovschi Diana și a persoanei de origine turcă pe nume „Ibrahim”, a prestat servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, puși la dispoziția ei de către persoana pe nume „Ibrahim”. Tot el, în perioada lunilor iunie-iulie 2012, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Rusanovschi Diana și o persoană nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim”, care se aflau în or. Antalya Turcia, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, prin înșelăciune, sub pretextul plecării la odihnă în or. Antalya, Turcia, au recrutat-o în acest sens pe Dumitro Tatiana. Întru realizarea scopului său infracțional, Mazur Vladislav, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Rusanovschi Diana și persoana nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim”, acționând întru atingerea scopului lor infracțional, au organizat transportarea victimei Dumitro Tatiana, la locul de destinație, procurându-i bilet de călătorie la ruta aeriană „Chișinău-Antalya” pentru data de 31.07.2012. Ulterior, la 31.07.2012, întru atingerea scopului infracțional Mazur Vladislav acționând în continuare în comun acord cu Rusanovschi Diana și persoana nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim”, a transportat-o pe Dumitro Tatiana la Aeroportul Internațional Chișinău, de unde ultima cu ruta aeriană Chișinău-Antalya a plecat în R. Turcia. În aceeași zi, la 31.07.2012, Dumitro Tatiana ajungând în or. Antalya, Turcia, a fost preluată și transportată de

către Rusanovschi Diana și persoana nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim”, care au adăpostit-o la un hotel din or. Antalya Turcia și deținând controlul asupra victimei care era în stare de vulnerabilitate determinată de aflarea acesteia într-o țară străină, de lipsa de mijloace financiare necesare pentru întoarcere în Republica Moldova și supraviețuire, au îndemnat-o pe Dumitro Tatiana să practice prostituția. Ulterior, peste o săptămână, ultima a refuzat de a mai practica prostituția și pentru a câștiga încrederea acesteia, au returnat-o în R. Moldova. Ulterior, Mazur Vladislav, urmărind în continuare realizarea scopului propus, acționând în comun acord cu Hîncu Olga și persoana nestabilă pe nume „Ibrahim”, prin înșelăciune sub pretextul revenirii la odihnă în or. Antalya, a convins-o pe Dumitro Tatiana ca să plece din nou în Antalya. Astfel, la 13.08.2012, Mazur Vladislav, acționând în vederea realizării intenției sale infracționale referitor la transportarea victimei în țara de destinație pentru exploatarea sexuală comercială, a organizat transportarea victimei, și anume: Mazur Vladislav a transportat-o pe Dumitro Tatiana la Aeroportul Internațional-Chișinău, iar din or. Antalya, Turcia, Dumitro Tatiana a fost preluată și transportată de către Hîncu Olga și persoana nestabilă de origine turcă cu numele „Ibrahim”, care a adăpostit-o într-un hotel din Antalya. Ulterior, persoana nestabilă de origine turcă pe nume „Ibrahim” urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, a insistat ca Dumitro Tatiana sub pretextul returnării cheltuielilor suportate din urma celor două deplasări a ei în Antalya, a impus-o pe ultima să presteze servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, în vederea restituirii datoriei.

3. Nefiind de acord cu sentința au declarat apeluri în termen avocatul Roman Medeleanu în numele inculpaților Vladislav Mazur și Diana Rusanovschi, inculpatul Vladislav Mazur și avocatul Nicolai Vișinevschi precum și avocatul Igor Cecan în numele inculpatei Diana Rusanovschi.

3.1. În apelul său în numele inculpatului Mazur Vladislav, avocatul Roman Medeleanu a solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Mazur Vladislav să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

În susținerea apelului s-a invocat netemeinicia sentinței sub aspectul că acuzarea nu a prezentat probe care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Cu referire la latura obiectivă a componentei date de infracțiune nu a fost confirmată executarea de către inculpat a acțiunilor de recrutare, transportare, adăpostire și primire a victimei în scop de exploatare sexuală comercială.

Respectiv din declarațiile părții vătămate nu se atestă careva acțiuni din partea inculpatului privind înșelăciunea sau abuz de poziția de vulnerabilitate a lui Plațintă Daria, mai mult ca atât de către instanța de judecată urma a fi apreciate critic declarațiile părții vătămate, deoarece sunt contradictorii.

Din analiza materialului probator pe cauza dată, unica probă care a fost pusă la baza unei sentințe de condamnare sunt declarațiile părții vătămate Plațintă Daria, mai mult ca atât în sentința dată de către instanța de judecată a fost menționat în calitate de probe și procesele verbale ale confruntării dintre inculpat și partea vătămată, care își au ca izvor aceleași declarații ale părții vătămate și inculpat.

În afară de probele menționate mai sus, instanța a mai menționat și procesul verbal de examinare a obiectului, prin care au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției din 25.06.2013 efectuat la domiciliul învinuitului Mazur Vladislav, însă nici un obiect nu a fost recunoscut corp delict, și respectiv neavând nici o importanță probatorie pe această cauză penală.

În această ordine de idei, alte probe ce ar confirma declarațiile părții vătămate nu există și la baza sentinței de condamnare nu pot fi puse în exclusivitate doar declarațiile părții vătămate.

Cu referire la episodul de trafic a lui Dumitro Tatiana, de asemenea de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă privind vinovăția inculpatului Mazur Vladislav la comiterea infracțiunii date. În acest context declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece ultima a dat declarații, răzbuindu-se pe fostul său concubin.

Mai mult ca atât, nu există nici o probă care ar demonstra faptul primirii de către inculpatul Mazur Vladislav a cărorva profituri. De către Rusanovschi Diana i-a fost împrumutate careva sume de bani, dar acest fapt denotă caracterul unor relații civile dintre inculpați și nu a fost probat contrariul.

3.2. În apelul său în numele inculpatei Rusanovschi Diana, avocatul Roman Medeleanu a solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Rusanovschi Diana să fie achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

În susținerea apelului avocatul a invocat netemeinicia sentinței sub aspectul că acuzarea nu a prezentat probe care ar demonstra vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Cu referire la latura obiectivă a componentei date de infracțiune nu a fost confirmată executarea de către inculpată a acțiunilor de recrutare, transportare, adăpostire și primire a victimei.

Pe toate trei episoade, la baza sentinței sunt puse doar declarațiile părților vătămate, nefiind confirmate de nici o probă suplimentară. Între declarațiile părților vătămate sunt contradicții esențiale, care pe parcursul ședințelor de judecată nu au fost înlăturate de către acuzare prin probe pertinente și concludente, care în ansamblul lor să probeze vinovăția inculpatei Rusanovschi Diana, cu toate acestea instanța urmează să aprecieze critic declarațiile părților vătămate, deoarece sunt contradicții și este unica probă care a fost pusă la baza sentinței de condamnare. În sentința dată de către instanța de judecată a fost menționat în

calitate de probe și procesele verbale ale confruntării dintre inculpată și partea vătămată, care își are ca izvor aceleași declarații ale părții vătămate și inculpată, în toate trei cazuri.

În afară de declarațiile părților vătămate, instanța a mai menționat și procesul verbal de examinare a obiectului, prin care au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției din 25 iunie 2013 efectuat la domiciliul lui Mihailovscaia Veronica, însă nici un obiect nu a fost recunoscut corp delict și respective neavând nici o importanță probatorie pe această cauză penală.

În această ordine de idei, alte probe care ar confirma declarațiile părții vătămate nu există și la baza sentinței de condamnare nu pot fi puse în exclusivitate doar declarațiile părții vătămate.

Respectiv din declarațiile părții vătămate nu se atestă careva acțiuni din partea inculpatului privind înșelăciunea sau abuz de poziția de vulnerabilitate a lui Plațintă Daria, mai mult ca atât de către instanța de judecată urmează a fi apreciate critic declarațiile părții vătămate, deoarece sunt contradictorii.

Din analiza materialului probator pe cauza dată, unica probă care a fost pusă la baza unei sentințe de condamnare sunt declarațiile părții vătămate Plațintă Daria, mai mult ca atât în sentința dată de către instanța de judecată a fost menționate în calitate de probe și procesele verbale ale confruntării dintre inculpată și partea vătămată, care își au ca izvor aceleași declarații ale părții vătămate și inculpat.

În afară de probele menționate mai sus, instanța a mai menționat și procesul verbal de examinare a obiectului, prin care au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției din 25.06.2013 efectuat la domiciliul învinuitului Mazur Vladislav, însă nici un obiect nu a fost recunoscut corp delict, și respective neavând nici o importanță probatorie pe această cauză penală.

În această ordine de idei, alte probe ce ar confirma declarațiile părții vătămate nu există, și la baza sentinței de condamnare nu pot fi puse în exclusivitate doar declarațiile părții vătămate.

Cu referire la episodul de trafic a lui Dumitro Tatiana, de asemenea de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă privind vinovăția inculpatului Mazur Vladislav la comiterea infracțiunii date. În acest context, declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece ultima a dat declarații, răzbuindu-se pe fostul său concubin.

Mai mult ca atât, nu există nici o probă care ar demonstra faptul primirii de către inculpatul Mazur Vladislav a cărorva profituri. De către Rusanovschi Diana i-a fost împrumutate careva sume de bani, dar acest fapt denotă caracterul unor relații civile dintre inculpați și nu a fost probat contrariul.

3.3. În apelul inculpatului Vladislav Mazur și avocatului acestuia, Nicolae Vișnevski, s-a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Mazur Vladislav să

fie achitat, deoarece fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și el nu recruta, nu transporta, nu transfera și nu primea persoane în scop de exploatare sexuală.

În ședința de judecată din 30.04.2014 Dumitro Tatiana a dat declarații prin care s-a confirmat lipsa traficului de ființe umane, mai mult ca atât s-a constatat că Mazur Vladislav nu știa nimic despre careva convorbiri și/sau înțelegeri între Rusanovschi Diana, Plațînda Daria și Dumitro Tatiana.

3.4. În apelul său, avocatul Igor Cegan în numele inculpatei Rusanovschi Diana a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Rusanovschi Diana să fie achitată pe capătul de acuzare prevăzut de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

În susținerea apelului apărătorul a invocat că instanța de fond nu a luat în considerație circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. Toate părțile vătămate au declarat că nu le-au fost sechestrate actele de identitate și că nu erau ținute încuiate, nu au fost amenințate sau agresate fizic și aveau posibilitatea reală de a ieși din locul unde erau cazate, însă nici una din ele nu au făcut-o. Fiecare din părțile vătămate atunci când au dorit să se întoarcă în RM s-au întors și nimeni nu le-a interzis, adică libertatea acțiunilor acestea a persistat pe tot parcursul aflării lor în Turcia. Nici una din părțile vătămate nu s-au adresat la organele de drept din Turcia pentru a denunța că sunt traficate așa cum au făcut-o în RM deși au avut posibilitatea reală. Prin urmare, elementele principale în cauza dată nu au fost luate în considerație de instanța de fond sunt acelea că, părțile vătămate nu au fost înșelate, nu au fost amenințate și nu s-a făcut abuz de poziția de vulnerabilitate a acestora.

Reieșind din aceste circumstanțe de fapt stabilite în instanța de fond în opinia apelantului unica de ce putea fi acuzată inculpata Rusanovschi Diana era îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, infracțiune prevăzută de art. 220 Cod penal. Aceasta în momentul în care Mihailovscaia Veronica a recunoscut în instanța de fond că practica prostituția și în RM înainte de a pleca în Turcia și a hotărât să meargă în Turcia doar pentru a câștiga mai mult și a avea posibilitatea de a-și procura un apartament sau alte bunuri de valoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015 au fost respinse apelurile declarate, ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a conchis că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Rusanovschi Diana și Mazur Vladislav au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal - *traficul de ființe umane, adică*

recrutarea, transportarea, adăpostirea și primirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită de două sau mai multe persoane, în privința a două sau mai multor persoane, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, cu toate că inculpații Mazur Vladislav și Rusanovschi Diana nu și-au recunoscut vina, faptele lor infracționale sunt pe deplin probate și dovedite prin probe administrate la dosar, cercetate în instanța de fond, analizate sub toate aspectele la intima convingere și cărora li sa dat o încadrare obiectivă și corectă. Probele cercetate și în instanța de apel și apreciate din punct de vedere a pertinentei și concludenței, și anume: declarațiile părților vătămate Dumitru Tatiana, Plașindă Daria, Mihailovscaia Veronica, a martorului Guștiuc Cristina și prin materialele administrate la cauza penală.

Totodată, au fost considerate irelevante și respinse ca nefondate motivele apelurilor avocatului Roman Medeleanu în numele inculpaților Rusanovschi Diana și Mazur Veaceslav cu referire la faptul că nu au comis traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea și primirea victimelor, ori faptul ieșirii și intrării în țară a părților vătămate în perioadele indicate sunt confirmate prin extrase din registrul traversării frontierei de stat, prin transferurile bancare efectuate în perioadele indicate în actul de acuzare și sume transferate care nu au acoperire de argumentare alta decât provenite din trafic de persoane în scop de activitate de exploatare sexuală comercială.

În conformitate cu Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr.37 din 22.11.2004 *cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii* că prin exploatare sexuală se înțelege impunerea persoanei la practicarea prostituției sau a altor acțiuni cu caracter sexual. Prin exploatare sexuală comercială se înțelege activitate aducătoare de profituri, care are drept urmare majorarea activului patrimonial al făptuitorului sau altor persoane, exprimându-se în folosirea victimei prin constrângere în prostituție sau în industria pornografică.

Cu referire la caz, în contextul recrutării din declarațiile părții vătămate Dumitru Tatiana rezultă că în Turcia a fost înfîlnită de Rusanovschi Diana care de fapt a și cazat-o și primea bani de la Ibrahim pentru recrutarea fetelor din RM, iar inculpatul Mazur Vladislav primea bani în urma convingerii fetelor de a pleca în Turcia.

Faptul că activitatea infracțională a inculpaților era aducătoare de profituri se

demonstrează prin faptul că Rusanovschi Diana îi transfera prin intermediul băncilor sume de bani lui Mazur Veaceslav, fapt confirmat prin informația oferită de BC „FinComBank” SA și „Banca Economii” și alte bănci comerciale (Vol. III, f.d. 61-73).

Tot aici, chiar dacă inculpatul Mazur Vladislav susține că banii i-au fost transferați cu titlu de împrumut, Colegiul penal respinge această afirmație deoarece declarațiile sunt denaturate și sunt făcute cu scopul eschivării de la răspundere penală, ori în alt fel nu este clar cum și la ce condiții a negociat sumele pretinse a fi ca împrumut, primind bani periodic de la diferite persoane nefiind clar în ce relații era cu acele persoane, pentru care necesită împrumuta bani, la ce termen și condiții urma a rambursa datoriile și nu în ultimul rând primind bani anume de la alt complice D. Rusanovschi și de la părțile vătămate care au fost traficate.

Cu referire la apelul avocatului Igor Cecan în numele inculpatei Rusanovschi Diana, Colegiul penal a respins poziția inculpatei prin care neagă neimplicarea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) d) Cod penal apreciindu-le ca mijloc de apărare și care nu coroborează cu probele administrate din următoarele motive, în cadrul cercetării judecătorești partea vătămată Dumitro T. a confirmat, că inculpatul Mazur Vladislav cunoștea, că D. Platînda practica prostituția în Turcia, ba mai mult, D. Platînda a confirmat că anume Mazur Vladislav a invitat-o să discute cu Rusanovschi Diana prin Skype, la inițiativa Diane, despre faptul că are nevoie de bani și dacă ar vrea să muncească, or, are probleme cu părinții și nu are altă ieșire din situație. Și partea vătămată Mihailovscaia Veronica a declarat că în lipsă de bani a căutat-o pe Rusanovschi Diana prin rețeaua Skype și i-a comunicat că are nevoie de bani și că caută de lucru.

Deși în apel se menționează că în toate cazurile este prezent consimțământul victimei, aceasta nu înlătură răspunderea penală a făptuitorului. Consimțământul victimei traficului de ființe umane nu poate fi exprimat liber. Consimțământul liber poate fi exprimat numai în situația în care persoana nu este influențată prin abuz de poziția de vulnerabilitate. Chiar dacă victima și-a exprimat consimțământul de a fi traficată, acesta este redus la zero, nevalabil, întrucât făptuitorul a recurs la unul din factorii de viciere a consimțământului

Prin urmare, Colegiul penal a considerat că concluziile instanței de fond cu privire la stabilirea pedepsei inculpaților corespund principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzute de art. 7 Cod penal, scopului și criteriilor individualizării pedepsei prevăzute de art. 61, 75 Cod penal și corect a concluzionat despre necesitatea aplicării pedepsei în limitele sancțiunii prevăzute de legea penală pentru care inculpații Mazur Vladislav și Rusanovschi Diana au fost condamnați, sub formă de închisoare, fiindcă s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei în ansamblul, că infracțiunea este deosebit de

gravă, comisă împotriva persoanei, de pericolul social al infracțiunii săvârșite și de personalitate inculpaților.

Colegiul penal a precizat că aplicarea față de inculpați a pedepsei penale fără a-i izola de societate nu va atinge scopul legii penale, care are menirea de a apăra împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia precum și întreaga ordine de drept, prevenirea de noi infracțiuni, ori sancțiunea legii prevede pedeapsa închisorii de la 7 la 15 ani.

Astfel, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza dată penală în privința inculpaților nu poate fi atins decât prin executarea pedepsei penale cu închisoare cu izolarea lor în locurile de detenție prin executarea pedepsei stabilite de instanța de fond.

5. Împotriva deciziei menționate avocatul Medeleanu Roman în numele inculpaților Rusanovschi Diana și Mazur Vladislav a declarat recursuri ordinare, în care a invocat aceleași motive și prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 15) Cod de procedură penală solicitând casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la o nouă rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea ambelor recursuri indică că, la judecarea apelurilor instanța de apel nu a audiat pe viu părțile vătămate și martorii, încălcând astfel prevederile art. 413 alin. (6) Cod de procedură penală care prevede că *instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi.*

Recurentul menționează că în ședința instanței de apel a solicitat audierea suplimentară a părților vătămate și a martorilor, deoarece în declarațiile acestora sunt divergențe, fapt confirmat și prin faptul că una din părțile vătămate și anume Mihailovscaia Veronica a dat declarații diametral opuse celor date în ședința de judecată în cauza penală în privința lui Luca Anastasia.

De asemenea, avocatul invocă faptul că în ședința instanței de apel a solicitat termen de a prezenta probe noi și anume: ordonanța de încetare a procesului penal în privința lui Luca Anastasia, ordonanța de pornire a urmăririi penale în privința lui Mihailovscaia Veronica în baza art. 312 Cod penal, însă această cerere a fost respinsă.

Totodată, recurentul consideră că de către acuzare nu au fost prezentate probe ce ar proba existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, iar la baza sentinței de condamnare sunt puse doar declarațiile părților vătămate și presupuneri, nefiind confirmate.

6. Asupra recursurilor a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestora, deoarece temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare în cauza dată întru casarea deciziei recurate, care cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

Din textul ambelor recursuri declarate de către avocatul Medeleanu Roman rezultă că invocă drept temei art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Instanța de recurs precizează că recurentul referindu-se la pct. 6 din norma menționată nu indică care anume eroare de la acest punct a fost comisă de către instanța de apel la adoptarea soluției sale, mai mult ca atît, nu și-a argumentat motivul invocat.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atît, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a

verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpaților Rusanovschi Diana și Mazur Vladislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Totodată, conform art. 414 Cod de procedură penală la judecarea apelului instanța a verificat probele și înscrisurile anexate la cauza penală și a celor suplimentar invocate, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f. d. 167-168, Vol. III), iar careva completări din partea părților nu au parvenit.

Tot aici, Colegiul se va expune și va respinge, ca neîntemeiate, motivele recurentului precum că în ședința de judecată în instanța de apel a fost respinsă solicitarea sa de a fi audiate părțile vătămate și martorii, precum și solicitarea unui termen de a prezenta probe noi, deoarece, conform procesului-verbal al ședinței de judecată (f. d. 167, Vol. III), la propunerea instanței de a înainta careva probe suplimentare sau de a verifica suplimentar probele administrate la cauza penală, atât inculpații cât și avocații au declarat că „*probe suplimentare nu sunt*”, iar careva obiecții împotriva procesului-verbal nu au fost înaintate.

Cît ține de argumentul recurentului privitor la faptul că instanța de apel nu a audiat pe viu părțile vătămate și martorii, Colegiul îl respinge ca neîntemeiat și declarativ, or potrivit procesului verbal al ședinței de judecată al instanței de apel (f.d. 165, Vol. III), părțile vătămate au fost citate legal, însă nu s-au prezentat, mai mult ca atât, această procedură fiind una obligatorie prin prisma prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, doar în cazul în care instanța de apel dispune condamnarea persoanei după o sentință de achitare, or în speță, condamnarea inculpaților a fost menținută de către instanța de apel.

Din aceste considerente, Colegiul menține concluzia instanței de apel, iar careva eroare prevăzută în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu a fost admisă și argumentele recurentului fiind lipsite de suport probatoriu de drept, fiind considerate declarative.

Cu referire la cele invocate de avocat în sensul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, Colegiul penal respinge acest argument, ca fiind neîntemeiat, din următoarele considerente:

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Prin urmare, recurentul invocă faptul că nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma existența laturii obiective și a laturii subiective, însă Colegiul penal

constată că în speță acest temei de casare nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor menționate.

Totodată, instanța de recurs relevă că în acțiunile ambilor inculpați sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, fiind dovedită vina acestora prin întreg cumulul de probe cercetate și invocate în prezenta decizie, care în totalitatea lor coroborează cu declarațiile părților vătămate și a martorilor.

Astfel, Colegiul susține poziția instanței de apel prin care s-a expus că instanța de fond corect și legal a constatat prezența în acțiunile inculpaților a elementelor constitutive ale infracțiunii prin care este prevăzut faptul *traficului ființelor umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea și primirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită de două sau mai multe persoane, în privința a două sau mai multor persoane, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.*

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care au ajuns instanțele ierarhic inferioare privitor la vinovăția inculpaților sunt corecte și corespund materialului probator.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs examînînd recursul declarat constată că careva încălcări nu au fost comise de către instanțele de judecată.

Referitor la eroarea invocată prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză*, Colegiul concluzionează, că acest temei pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-a găsit confirmare la examinare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, mai mult ca atît, în motivarea recursurilor avocatul nu face o careva argumentare ce ar ține de eroarea invocată.

Astfel, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursurile declarate sunt declarative, motivele invocate nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art. 427 Cod de procedură penală. Totodată, aceste motive au fost invocate și în apel, au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărîrilor judecătorești.

În acest context, Colegiul conchide că temeiurile pentru recursurile ordinare declarate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs și din aceste considerente sunt inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Roman Medeleanu în numele inculpaților Rusanovschi Diana și Mazur Vladislav împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui Rusanovschi Diana și Mazur Vladislav, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 30 septembrie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun